థాంక్స్ టు శకుంతల

కొన్నేళ్ళక్రితం చదివిన- కీట్స్‌ని చంపిన విశాలాక్షి-కథ గుర్తుకొచ్చింది. పొరపాటు చేశానా అనిపించింది. నిజమే. కాని ఇప్పుడేమిటి చెయ్యటం?

పెళ్ళిళ్ళు స్వర్గంలోనే జరుగుతాయనే మాట నిజమే ఐతే ఇలా జరగటం చాలా అన్యాయం. మొదట్లో గమనించలేదు. కాని-కొన్ని రోజుల్లోనే అంటే నాపట్ల ఆమెకున్న సిగ్గుతెరలు కొంచెం కొంచెంగా తొలగిపోగా- శకుంతల దృష్టిలో అందానికీ, అలంకరణకీ వున్న ఇంపార్టెన్స్ గురించి తెలిసినప్పుడు కొంచెం భయపడ్డాను-

ఎందుకంటే- ఈ విషయంపట్ల నాకు ఏ మాత్రం ఇంట్రస్టు లేదు. అందుకే నాలో సగాన్ని పంచుకునే అర్ధాంగి గొప్ప సౌందర్యవతిగా- అందాలరాసిగా వుండాలని నేనెప్పుడూ కలలు కనలేదు. మామూలుగా వుంటేచాలు అనే అనుకున్నాను.

కాని - పెళ్ళిచూపుల్లో శకుంతలను చూసినపుడు నేను కోరుకున్న దానికంటే బాగుందనే అనిపించింది. నా ప్రక్కనే వున్న మనుషులు నా అభిప్రాయాన్ని బలపరిచారు కూడా-

అందుకే - ఒప్పుకున్నాను.

పెళ్ళయ్యింది.

కొన్నాళ్ళకు నా గుండెల్లో అశాంతికూడా మొదలయ్యింది.

ఇన్‌ఫీరియర్‌గా ఫీలవుతున్నట్టు కూడా అనిపించింది. శకుంతల

యేమిటో- ఆమె అభిప్రాయాలు ఏమిటో తెలిసిన తర్వాత ఆమెతో సినిమాకు వెళ్ళటానిక్కూడా నేను సాహసం చెయ్యలేకపోయాను.

శకుంతల గురించి పూర్తిగా నాకేమీ అర్థంకానప్పుడు ఒకరోజు ఆమెతో సినిమాకు బయల్దేరాను. థియేటర్ ఎక్కువ దూరంలోలేదు కాబట్టి నడిచే వెళ్దామని ఆమే సూచించింది.

నడుస్తున్నాం.

ఆమె ఏవో కాలేజీ కబుర్లు చెబుతోంది. అయిష్టంగానే వింటు న్నాను. హటాత్తుగా ఆసంభాషణ మార్చేసి మాకు ఎదురుగా వస్తున్న ఇద్దరు మనుషుల్ని చూపించింది.

"ఏమిటి ?" అన్నాను.

"అతను బావున్నాడు కదూ ?"

నిజంగా షాకే. ఎందుకంటే పెళ్ళయిన కొత్తల్లోనే మొగుడి పక్కనే నడుస్తూ ఇంకో మగాడ్ని బావున్నాడు కదూ- అంటే నేనెలా ఫీల్ కావాలి?

నా భావాలతో తనకు పనిలేనట్టుగానే- "నిజానికి అతను వేసు కున్న షర్టు మీకయితే బావుండదు. ఆ రంగులు అలాంటి మనుషులకే బావుంటాయి" అన్నది.

నేను మాట్లాడలేదు.

థియేటర్లోకి వెళ్ళినా- సినిమా చూస్తున్నా నాకేమీ అర్థంకాలేదు. శంకుతలను అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నంలోనే వుండిపోయాను.

సినిమా ఐపోయింది.

బయటకొచ్చి నడుస్తున్నాం.

శకుంతల అన్నది- "హీరోయిన్ హేర్‌స్టైయిల్ బావుండ్లేదు. ఘోరంగా వుంది".

"నీకెట్లా తెలుసు?" అడిగాను ఏం చెబుతుందో అని.

"చాలా సింపుల్. కోలమొహంవున్న ఆడవాళ్ళకి ఎత్తుగావుండే హేర్‌స్టెయిల్ అందంగా వుండదు. ఐనా మీకేమీ తెలియదా? అసలు ఆలోచించరా?"

"సినిమాకు వచ్చేది హీరోయిన్ జడ, హీరో మీసాలు చూట్టానికి కాదు శకుంతలా" అన్నాను.

"మరేం చూస్తారు?" నవ్వుతూ అడిగింది.

"కథ-మాటలు-పాటలు- దర్శకత్వం"

"స్క్రీన్‌ప్లే, సంగీతం వదిలేశారే?"

"నీతో మాట్లాడటం చాలా కష్టం...."

"థాంక్‌యూ. ఒప్పుకున్నారుకదా.... ఐతే నేను చెప్పేదేమిటో వినండి. ఏదైనా ముందుగా మనకు కనపడేది అందంగా, ఆకర్షణీయంగా వుండాలి. అందానికి ప్రాముఖ్యం లేదని యాభైయేళ్ళ ఆడదాన్ని మేకప్ లేకుండా హీరోయిన్‌గా సినిమాతీస్తే కథ- మాటలు బావున్నాయని మీరు ఆ సినిమా ఒక్కసారయినా చూస్తారా?" అన్నది.

"ఆల్‌రైట్, ఇక నీతో వాదించలేను" అన్నాను.

ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే శకుంతల ఏవిషయంగురించి మాట్లాడటం మొదలుపెట్టినా చివరకు ఆ సంభాషణ అందం, ఆకర్షణ మీదకు వెళ్ళిపోతుంది.

కొన్ని విషయాల్లో నేను బద్ధకస్తుడనే - నా దురదృష్టం కొద్దీ ఆ విషయాలన్నీ మనుషుల అందాన్ని పెంచేవి. ఆకర్షణ కలిగించేవి.

రోజూ లేక రెండు రోజులకొకసారి షేవింగ్ చేసుకునే అల

వాటు నాకులేదు. నాలుగైదు రోజులకు, ఒక్కోసారి వారం రోజులకు షేవింగ్ చేసుకునే అలవాటు వుంది నాకు.

ఒకరోజు అడిగింది శకుంతల- "రోజూ షేవింగ్ చేసుకుంటే అందంగా కనబడతారనే భయం వుందా మీకు!"

"నా షేవింగ్ గురించి కూడా నీకు అవసరమా?" అడిగాను కొంచెం విసుగ్గా.

ఆమె నవ్వి "మీ గురించిన ప్రతి విషయం నాకు అవసరమే. ఎందుకంటే నేను మీ భార్యని.... నా భర్తగా మీరెలా వుండాలో వూహించుకుంటున్నదాన్ని" అన్నది.

"నాకు బద్ధకం కొంచెం ఎక్కువ"

"నేనూ మీలాగే అనుకుంటే మీరు భోజనంచేసి టైముకి ఆఫీస్‌కు వెళ్ళలేరనుకుంటాను" అని వెళ్ళిపోయింది.

తీరిగ్గా ఆశ్చర్యపడ్డాను.

నేను షేవింగ్ చేసుకోటానికి కూడా శకుంతల దృష్టిలో ఇంత ప్రాముఖ్యం వుందా?

'ఏమిటీ మనిషి?' అనిపించింది.

శకుంతల అందగత్తె కాదు. నిజానికి చాలా మామూలు మనిషి. సాధారణమైన అందం. ఐతే చూడగానే ఎవరికయినా గొప్ప అందమయిన మనిషిగా కనబడుతుంది. అట్లా కనపడటంలో వున్న గొప్పతనం అంతా ఆమెదే. ఆకర్షణీయంగా కనబడటానికి శకుంతలచేసుకునే అలంకరణ అటువంటిది. అట్లాగని శకుంతల గంటల తరబడి అతిగా అలంకరించు కోదు. కాని ఆమెకు కొన్ని ముఖ్యమయిన విషయాలు బాగాతెలుసు. ఎట్లా అలంకరించుకుంటే తన అందం రెండింతలవుతుందో శకుంతలకు అద్భుతంగా తెలుసు.

ఆమె పెట్టుకునే బొట్టు- కళ్ళ కాటుక- జడ వేసుకునే తీరు అన్నీ ప్రత్యేకంగానే ఉంటాయి. ఆమె బట్టల సెలక్షన్‌కూడా భిన్నంగానే వుంటుంది. తన శరీరం రంగుకు ఎటువంటి రంగు బట్టలు అందంగా వుంటాయో ఆమెకు చక్కగా తెలుసు. అందుకే ఏక్షణంలో చూసినా, ఏకోణంలో చూసినా శకుంతల అందంగాలేదు - అనే అవకాశం ఎవ్వరికీ రాదు.

ఉదయమే నిద్రలేవగానే జుట్టు చెదరిపోయి, మత్తువదలని శకుంతల మొహాన్ని చూడాలని నేనెంతో ప్రయత్నించాను. కాని సాధ్యంకాలేదు. ఆమె నాకంటే ముందుగానే నిద్ర లేచేది. నేను కళ్ళు తెరిచేసరికి నవ్వుతూ స్నానంచేసి, తలదువ్వుకుని కడిగిన ముత్యంలా కనబడేది.

"నీకు బద్ధకం లేదా?"

"నాకే బద్ధకంవుంటే మీ బద్ధకం గురించి విమర్శించే అవకాశం నాకెలా వుంటుంది?" అన్నది.

ఎవరైనా కొన్నిరోజులు అందంగా, ఆకర్షణీయంగా కనబడటానికి ప్రయత్నం చేయవచ్చు. అతికష్టం మీద అలా కనపడవచ్చు కూడా- కాని నెలలు తరబడి ఎప్పుడూ ఒకే అందంతో, ఆకర్షణతో అన్నివేళల్లో కనపడటం అరుదైన విషయమని నా ఉద్దేశ్యం.

శకుంతల పక్కనే నేను నడుస్తున్నప్పుడు ఎక్కువమంది ఆమె అందాన్ని కళ్ళతోనే మెచ్చుకోవటం నేను ఎన్నోసార్లు గమనించాను. నాభార్యే అయినా అలా కనపడుతున్నందుకు తిట్టాలనుకున్నాను. ఈ విషయంలో గొడవ పడాలనుకున్నాను.

కాని ఎలా ?

బావుంటుందా ?

ఆమెకు నేను సరిపోయినవాడ్ని కాదేమో- అనిపించింది. అలా అనిపించిన రోజు రాత్రి ఇదే మాట అన్నాను.

"నన్ను పెళ్ళి చేసుకుని నువ్వు పొరపాటు చేశావేమో"

"ఎందుకలా అనుకుంటున్నారు?"

"నీ అందానికీ, అభిరుచులకీ నేను సరిపోయిన వాడ్ని కాదను కుంటాను".

"నా సెలక్షన్‌లో ఎప్పుడూ పొరపాటు జరగదు. ఆ నమ్మకం నాకుంది. మీరు నాకంటే అందంగా వుంటారు"

"మభ్యపెడుతున్నావా శకుంతలా ?"

"అంత అవసరం నాకులేదు. మభ్యపెట్టడానికి మీరు చిన్న పిల్లవాడు కాదు. మీరు గాజుముక్క కాదనీ, వజ్రమేననీ పెళ్ళి చూపులప్పుడే గమనించాను. ఐతే కొంచెం సాన పట్టాలనుకున్నాను."

"ఐనా బాహ్యంగా కనబడే అందానికి నీ దృష్టిలో ఇంత ప్రాముఖ్యత ఎందుకు ? ఆత్మసౌందర్యం అవసరమైనదని నీకు తెలియదా?"

"తెలుసు. అట్లాగే అనుకుని బాగా అనాకారిగా, అసహ్యంగా వుండే ఒక అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోలేకపోయారా ఎక్కడన్నా వెతికి పట్టుకుని".

శకుంతల ప్రశ్నకు నాదగ్గర రెడీగా జవాబులేదు. ఆమె మాట్లాడేతీరు పూర్తిగా ఇట్లాగే వుంటుంది.

ఒకరోజు ఆఫీసునుండి వచ్చేసరికి తళతళలాడుతున్న స్టీలు గిన్నెలను చూపించింది.

"ఎక్కడివి? కొన్నావా?" అడిగాను.

"కొనలేదు. మీ ప్యాంటులు, షర్టులు వేసి తీసుకున్నాను" అన్నది.

"నా బట్టలా?"

"అవును. ఒక్క జతవుంచి మిగిలినవన్నీ వేశాను. కంగారు పడకండి. రెండు జతల కొత్త బట్టలు మీకు నేనే సెలక్టుచేసి తీసు కొచ్చాను".

"నాకు బట్టలు కొన్నావా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాను. ఒకవైపు ఆమె ప్రవర్తన నాకు కోపాన్ని తెప్పిస్తూనే వుంది.

"ఆ.... మానాన్న నా పేరులో బేంక్‌లో వేసిన వెయ్యి రూపా యల్లో ఆరొందలు డ్రా చేశాను" బట్టలు చూపించింది.

"ఈ రంగులేం బావున్నాయి? ఐనా వున్న బట్టలు స్టీలు సామాన్లకు వేసి ఈ బట్టలు కొనటం ఎందుకు?"

"మీకు తెలీదు. ఈరంగులు మీవంటికి అద్భుతంగా వుంటాయి. ఇప్పుడు మీరు వేసుకుంటున్న ఆ బట్టలు మీకు కొంచెం బావుండ్లేదు. బాధపడకండి" అన్నది కాఫీ ఇస్తూ-

అంతేకాదు, ఆ బట్టలను ఎలా కుట్టించుకోవాలో కూడా చెప్పింది. ఎక్కడ ఎక్కువ వదులు వుండాలో- ఎక్కడ టైట్‌గా వుండాలో అన్ని మెజర్‌మెంట్స్ క్లియర్‌గా చెప్పింది టైలర్‌కు ఇవ్వబోయే ముందు.

అన్నింటికీ తలూపాను.

ఇంకోరోజు క్రాపు చేయించుకోటానికి సెలూన్‌కు బయల్దేరాను.

"ఆగండి.... ఒక్క నిముషం" అంటూ లోపలకు వెళ్ళి ఏదో ఇంగ్లీషు పత్రికలో చించిన ఒక కాయితాన్ని తీసుకువచ్చింది.

"ఇదెందుకు?" అన్నాను అనుమానంగా....

"ఈ కాయితంలోవున్న బొమ్మచూడండి. ఇదో అడ్వర్‌టైజ్ మెంటు. ఇందులోవున్న మనిషిని జాగ్రత్తగా చూడండి. మీలాగే వున్నాడు. కళ్ళు, ముక్కు, నుదురు, చెంపలు అన్నీ మీకు వున్నట్టు గానే వున్నాయి. కాని- మీకంటే అందంగా కనబడుతున్నాడు. ఎందుకంటారు? అందం అంతా హెయిర్‌స్టెయిల్‌లోనే వుంది. అందుకే మీరుకూడా ఇదే స్టెయిల్లో క్రాపు చేయించుకురండి" అన్నది.

ఆమె అభిరుచికి పొగడాలో, పూర్తిగా నన్నో అమాయక చక్రవర్తిగా భావిస్తున్నందుకు ద్వేషించాలో అర్థంకాలేదు ఏ మాత్రం ఇష్టం లేకుండానే శకుంతల చెప్పినట్టుగానే చేశాను.

తర్వాత కొత్త బట్టల్లో, కొత్తరకం హేర్‌స్టైల్లో నన్ను అంతు లేనంతగా పొగిడింది శకుంతల.

"ఇప్పుడు బావున్నారు" అన్నది సంతోషంగా-

ఆరోజు ఆఫీసులోకూడా మారిపోయిన నా గెటప్‌చూసి అంతా కంగారుపడ్డారు. వెంటనే నన్ను గుర్తుపట్టలేక పోయారు. ఆ డ్రస్సులో నా అందం హటాత్తుగా నాలుగురెట్లు పెరిగిపోయినట్టుగా వాళ్ళు నాకు చెప్పారు.

అప్పుడు నాక్కొంచెం గర్వంగా అనిపించింది. ఎప్పుడూ నావైపు చూడని లేడీ టైపిస్టు సుజాతకూడా ఆరోజు నన్ను చాలాసార్లు దొంగచూపులు చూసింది.

ఆ సాయంత్రం నిలువుటద్దంముందు నిలబడి చూసుకుంటే నేను-నేనేనా అనిపించింది.

శకుంతల దగ్గర నాకు వున్న ఇన్‌ఫీరియర్ ఫీలింగ్‌ని పోగొట్టు కోటానికి, ఆమెకి నేనేమాత్రం తీసిపోయినవాడ్ని కాదని చూసేవాళ్ళకి అనిపించటానికి నేనేం చెయ్యాలో ఆ క్షణంలోనే నాకు అర్థమయ్యింది.

అంతే—

ఆ రోజునించే నా అలవాట్లలో ఆలోచనల్లో ఎంతో మార్పు వచ్చింది. బద్ధకాన్ని పూర్తిగా వదిలేశాను.

రోజూ షేవింగ్ చేసుకోవటం మొదలుపెట్టాను. అరిగిపోయిన చెప్పుల్ని వదిలేసి నున్నగామెరిసే లేటెస్టు బూట్లు తొడగటం మొదలు పెట్టాను. టక్ చేస్తున్నాను. క్రాపును పెరగ నివ్వటంలేదు. బట్టలు మాసిపోకుండా జాగ్రత్త మొదలుపెట్టాను.

నాలో కలిగిన ఈ మార్పుకు శకుంతల అసూయ పడుతుందనుకున్నాను. కాని అలా జరగలేదు ఎంతో సంతోషపడింది.

స్టూడియోకు తీసుకెళ్ళి కొత్త గెటప్‌లో ఫోటో తీయించింది. మరో పాత ఫోటోను కొత్తగా తీయించుకున్న ఫోటో ప్రక్కన వుంచి నాలోవచ్చిన మార్పును చూసుకోమన్నది చెప్పకుండానే—

సులభంగానే అర్థమయ్యింది. పాత ఫోటోలో ఎక్స్‌ట్రా నటుడిలావున్న నేను కొత్త ఫోటోలో హీరోలాగా వున్నాను.

ఆక్షణంలోనే నేను గాజు ముక్కనికాదనీ, వజ్రాన్ననీ నమ్మకం కుదిరింది. నాలోవున్న ఇన్‌ఫీరియర్ ఫీలింగ్ ఎంతో దూరానికి ఎగిరి పోయింది.

ఆరోజు సాయంత్రం ఇంటికొచ్చేసరికి - కాఫీకప్పుతో కనపడిన శకుంతలను చూసి షాక్ తిన్నాను.

ఎప్పుడూ కడిగిన ముత్యంలా వుండే శకుంతల అప్పుడు జుట్టు ముడివేసుకుని వుంది. మొహంకూడా కడుక్కోలేదనుకుంటాను.

"నువ్వు శకుంతలవేనా? ఏమిటీ రూపం?"

"కొంచెం బద్ధకించాను. అంతే" అన్నది.

"నువ్వు బద్ధకించటమా?" ఆశ్చర్యంతో అడిగాను.

"నేనూ మనిషినేనండీ.... నాకూ బద్ధకం, నిర్లక్ష్యం, విసుగు కొన్ని టైములో వుంటాయి. అందం, ఆకర్షణ అంటే నాకెంత ఇష్టం వున్నా మీకోసం– బద్ధకించిన సమయాల్లో కూడా దాన్ని చంపు కున్నాను".

"నా కోసమా?"

"అవును" పెళ్ళయిన ప్రతి ఆడదీ తన భర్త అందంగా– హుందాగా వుండాలనే కోరుకుంటుంది".

"అంటే ?"

"ఉద్యోగాలు చేసే ఆడవాళ్ళని వదిలేస్తే మగవాడే ఎక్కువ టైము బయట నలుగురిమధ్య గడుపుతాడు. అందువల్ల నాలుగ్గోడల మధ్యనే ఎక్కువ సమయాన్ని వెళ్ళదీసే ఆడదానికంటే ఎక్కువ టైము బయట నలుగురికీ కనపడే మగవాడే ఎక్కువ అందంగా– ఆకర్షణీయంగా వుండాలి. నేను కోరుకున్న ఎఫెక్టు మీలో వచ్చింది. నా కృషి ఫలించింది".

"ఇక నాఅందం గురించి నేనేమంత ఇంట్రస్టు తీసుకోకపోయినా ఫరవాలేదు. ఐనా చూసే కళ్ళకు తెలియాలి– ఇంటిపనుల్లో అలసి పోయిన ఓ ఇల్లాలి సహజమైన గెటప్ ఇది. గమనించారా? ఇందులో కూడా ఆకర్షణ వుంది" చెబుతోంది.

ఇప్పుడు నాకు బాగా తెలుసు– శకుంతలను పెళ్ళి చేసుకోవ టంలో నేను పొరపాటు చెయ్యలేదని.

*

(30-5-86 స్వాతి సపరివార పత్రిక)